

Zitting 1978–1979

14 505

Wijziging van de Algemene burgerlijke pensioenwet en andere overheidspensioenwetten en van een aantal bepalingen in sociale verzekeringswetten die verband houden met bedoelde wetten

Nr. 5

De vroegere stukken zijn gedrukt in de zittingen 1976–1977 en 1977–1978

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG

Ontvangen 30 januari 1979

Met belangstelling hebben wij kennis genomen van de beschouwingen en opmerkingen van de vaste Commissie voor Ambtenarenzaken en Pensioenen in haar verslag.

Afschaffing van de drempeltijd

Tegelijk met het voorstel om de drempeltijd af te schaffen is in artikel I, onderdeel B, voorgesteld de mogelijkheid te openen bij Koninklijk besluit personen of groepen van personen van het ambtenaarschap in de zin van de Algemene burgerlijke pensioenwet (Abp-wet) uit te sluiten uit hoofde van de korte duur van hun dienstverhouding. Daarbij denkt de eerste ondergetekende voorshands aan een termijn van zes maanden; indien iemand niet voor langer dan zes maanden in dienst wordt genomen, wordt hij geen ambtenaar in de zin van de Pensioenwet. Ook volgens de thans geldende drempeltijdregeling wordt in dat geval het ambtenaarschap niet verkregen. De eerste ondergetekende meent echter, zulks in overeenstemming met het gevoelen van zijn ambtgenoot van Onderwijs en Wetenschappen, deze mogelijkheid van uitsluiting van het ambtenaarschap niet te moeten laten gelden voor het onderwijspersoneel en voor dit personeel derhalve de bestaande situatie te moeten handhaven. Dit personeel komt onder de huidige regeling direct bij indiensttreding onder de Pensioenwet, ongeacht de duur van het dienstverband. Over één en ander is in het overleg met de Centrale Commissie voor Georganiseerd Overleg overeenstemming bereikt.

De leden van de P.v.d.A.-fractie vroegen, welke procedure zal worden gevolgd bij de uitsluiting van het ambtenaarschap van personen of groepen van personen. Dit kan slechts geschieden bij Koninklijk besluit krachtens artikel B 7 van de Abp-wet (zie het Koninklijk besluit van 12 januari 1966, Stb. 8). Als antwoord op een desbetreffende vraag ook van de leden van de C.D.A.-fractie diene, dat een daartoe strekkend ontwerp uiteraard eerst zal worden behandeld in het Centraal Georganiseerd Overleg.

De leden van de C.D.A.-fractie wilden een inzicht verkrijgen om welke categorieën het zal handelen. De onderhavige uitsluitingsmogelijkheid is bedoeld voor uiteenlopende «hulpkrachten» die niet of moeilijk in vorenbedoeld Koninklijk besluit onder een bepaald hoofd kunnen worden gebracht zoals dat bij voorbeeld wel het geval is met «practicanten», «seizoenarbei-

ders» e.a. Vooral lagere organen hebben voor een grote verscheidenheid van tijdelijke werkzaamheden behoefte aan «losse krachten», waarbij kan worden gedacht aan assistentie bij sportmanifestaties, opruimwerkzaamheden etc., etc. Het ambtenaarschap in zulke kort durende dienstverhoudingen dient geen enkel belang, is integendeel financieel en administratief belastend en wordt door de betrokken werknemers doorgaans ook niet op prijs gesteld. Uiteraard is het niet de bedoeling, de organen de mogelijkheid te bieden om door middel van opvolgende arbeidsovereenkomsten van minder dan zes maanden personeel bij voortduring buiten de werking van de Abp-wet te houden.

De leden van de C.D.A.-fractie vroegen welk beleid de Regering voert in het kader van de Abp-wet ten aanzien van WSW-werknemers en gebruikers van de TAP-regeling.

Ingevolge artikel 1, onder 1, van het Koninklijk besluit van 12 januari 1966, Stb. 8 (het Koninklijk besluit krachtens artikel B 7 van de Abp-wet), zijn personen, die bij wijze van sociale werkvoorziening te werk gesteld zijn, tegelijk met de inwerkingtreding van de Abp-wet van het ambtenaarschap in de zin van die wet uitgezonderd. De TAP-werknemers zijn geen ambtenaar in de zin van die wet ingevolge artikel 1 onder q van genoemd Koninklijk besluit, ingevoerd bij Koninklijk besluit van 28 juli 1973 (Stb. 406). Het huidige voorstel is derhalve ten aanzien van deze categorieën niet van invloed.

De G.P.V.-fractie vroeg of een indicatie kan worden gegeven van het aantal gevallen, waarin tot een dergelijke uitsluiting (wegens kort durende dienstverhouding) zou kunnen worden overgegaan. Zulks is niet mogelijk, omdat de gevallen zich merendeels zullen voordoen bij lagere organen en zogenaamde B 3-lichamen, waaromtrent dezerzijds geen inzicht bestaat. Met het oog op de uiteindelijke vraagstelling van deze fractie is het antwoord ook minder relevant; op grond van de desbetreffende bepalingen zijn de betrokkenen namelijk van rechtswege van het ambtenaarschap uitgesloten en er is geen sprake van uitsluiting van geval tot geval met daaraan verbonden administratieve verrichtingen.

Artikel I, onderdeel U

In antwoord op de desbetreffende vraag van de G.P.V.-fractie diene, dat zoveel mogelijk de terminologie van de AAW/WAO is gevolgd. De gewraakte bewoordingen in het nieuwe artikel F 13, eerste lid, komen letterlijk overeen met die in artikel 78, eerste lid, van de AAW.

Artikel I, onderdeel II

De G.P.V.-fractie vroeg zich af of bij de vervanging van de commissoriale keuring door een enkelvoudig onderzoek in verband met de relatie met de pensioenuitkering voldoende garanties zijn ingebouwd om verkeerde praktijken tegen te gaan en stelde met het oog daarop enkele vragen. Daaromtrent kan het volgende worden geantwoord.

– De termijn van vijf jaar is gekozen uit praktische overwegingen. Zowel naar de kant van de geneeskundige dienst als naar die van het Abp dient een zekere continuïteit te zijn gewaarborgd.

– Wanneer een bedrijfsgeneeskundige dienst niet meer voldoet aan de voorwaarden voor plaatsing op de lijst kan deze tussentijds daarvan worden afgevoerd.

Door het tot ontwikkeling komen binnen het Abp van een medische dienst en een arbeidskundige sectie bestaan er voldoende mogelijkheden bij de beoordeling van de (bedrijfs)geneeskundige rapportages zicht te krijgen op de achtergronden en de mate van het eventueel disfunctioneren. Een belangrijk middel daarbij is de mogelijkheid van (voor)overleg, zoals bedoeld in artikel P 3, derde lid, van de Abp-wet. Van nut is ook het oordeel van de door betrokkene gekozen geneeskundige, die op zijn verzoek wordt aangewezen om het onderzoek bij te wonen en mondeling of schriftelijk van advies te die-

nen. Wanneer na rapportering onvoldoende duidelijkheid bestaat, kan meer duidelijkheid worden verkregen door het (doen) verrichten van een nader onderzoek met betrekking tot specifieke facetten of door het inwinnen van informatie bij begeleidende of behandelende instanties.

– Het is mogelijk in bepaalde gevallen de keuring (mede) door een ander dan de bedrijfsgeneeskundige dienst, waaronder betrokkene ressorteert, te laten geschieden. Het komt ook voor, dat de bedrijfsgeneeskundige dienst zich uit eigen beweging distantieert van een keuring van eigen personeel, zoals bij voorbeeld in conflictgevallen.

– De ervaring met de pensioenuiskeuring kan niet worden uitgedrukt in kwantitatieve gegevens, omdat tot nu toe de bedoelde gegevens niet zijn verzameld. Vaststaat, dat het trekken van enigszins betrouwbare conclusies over de voordelen en nadelen van de pensioenuiskeuring eerst zal kunnen geschieden aan de hand van een diepgaande analyse van ervaringsgegevens over een langer tijdsbestek dan thans het geval zou kunnen zijn.

Artikel I, onderdeel MM

De manier van afdrukken van het slot van artikel P 6, eerste lid, zal worden verbeterd overeenkomstig de suggestie van de G.P.V.-fractie.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
H. Wiegel

De Minister van Defensie,
W. Scholten